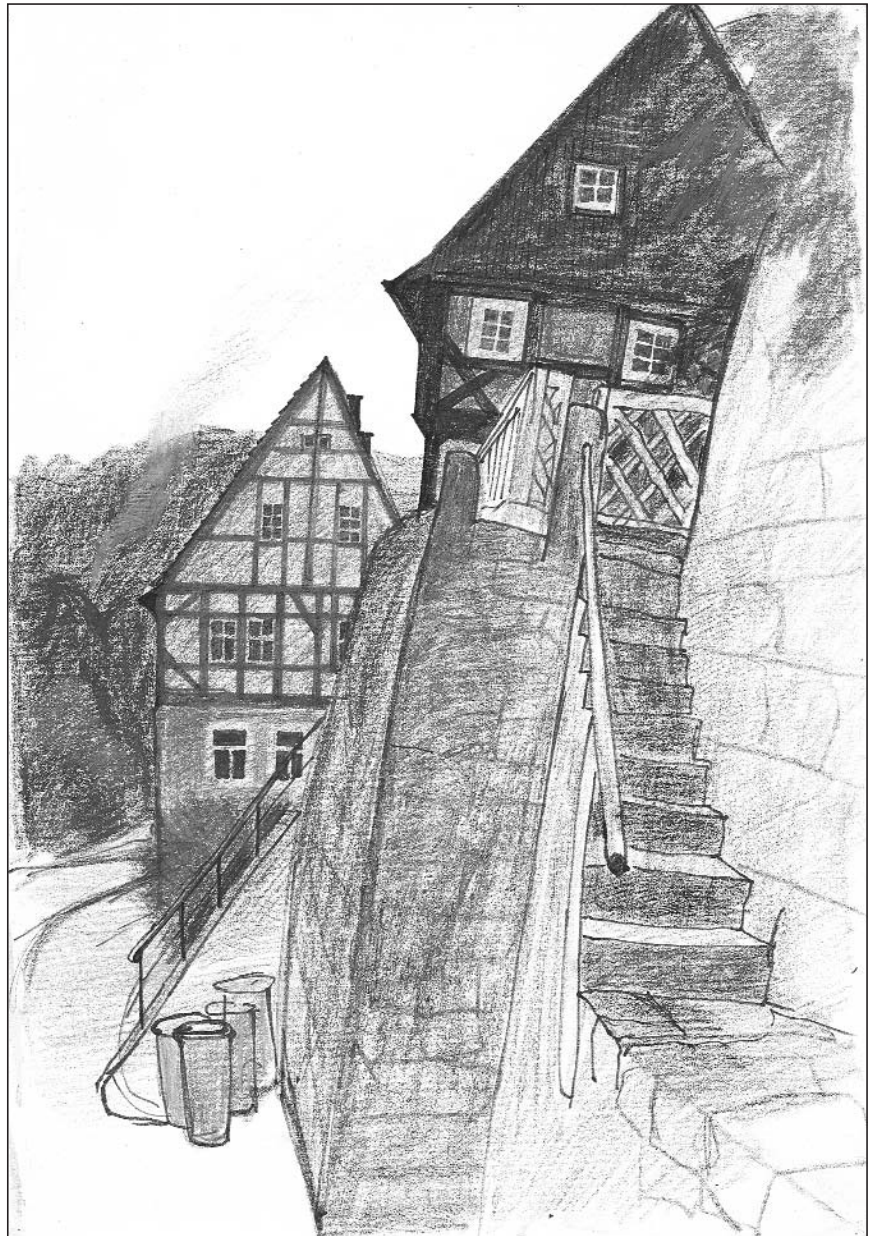

Уперше в Німеччині (у НДР) я побував у 1975 році під час ознайомлювальної практики після четвертого курсу інституту. Нас приймали студенти Лейпцизької вищої школи графічного дизайну, якою керував знаменитий Альберт Капр.

Залишаючі осторонь проблеми дизайну, краси країни, якими зараз нікого не здивуєш, перелік побачених великих творів мистецтва, — зазнаю лише два моменти.

Перший — я побажав, як великий твір мистецтва існує в тому просторі, для якого він призначений, наприклад, вітара-складень роботи Кранаха в просторі готичного собору. Спостерігаєш, як він оживає, коли його відносять, і на всіх отирьох стулках поінає виблискувати соняне проміння. Потім до нього приєднуються звуки органа, об'єднуючи ритми архітектурних деталей інтер'єра й декоративного обрамлення складня. Оце і є перформенс — дійство — синтез мистецтв.

І друге — відполіровані асом сидіння німецьких пивних барів, де в напівтемряві одне покоління відвідувачів змінюється іншим, а лавки залишаються старими. (Пригадую, як таке старе дерево ми, наваюісь в уилищі, намагалися відтворити за допомогою паяльної лампи, щоб оформити інтер'єр «під старовину»).

Удруге я приїхав у вже об'єднану Німечину — у 2003 році на Міжнародний книжковий ярмарок у Франкфурті-на-Майні.

Привіз звідти десять кілограмів буклетів — можу показати.

Висновок — немає меж технічній досконалості суасної поліграфії, і саме її новинки, суасні технології диктують нову естетику оформлення друкованої продукції.